

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1105/2022
18.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ранка Чампара, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Живка Ракоњца и Плане Ракоњац, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К. бр. 69/21 од 01.06.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1. бр. 574/22 од 10.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ранка Чампара, адвоката Живка Ракоњца и Плане Ракоњац, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К. бр. 69/21 од 01.06.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1. бр. 574/22 од 10.08.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К. бр. 69/21 од 01.06.2022. године, окривљени Ранко Чампар оглашен је кривим да је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 година у коју се урачунава време проведено у притвору од 13.03.2021. године до 18.11.2021. године. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да на име паушала суду плати износ од 20.000,00 динара у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и Вишем јавном тужилаштву у Нишу и Вишем суду у Нишу трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно, док је оштећени АА, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1. бр. 574/22 од 10.08.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, окривљеног Ранка Чампара и његових бранилаца и пресуда Вишег суда у Нишу К. бр. 69/21 од 01.06.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Ранка Чампара, адвокати Живко Ракоњац и Плана Ракоњац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијане пресуде укине, а списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ранка Чампара је неоснован у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Наиме, браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указују да је нижестепеним пресудама прекорачена оптужба и тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на тај начин што је суд окривљеног, иако у оптужењу приликом описа радње извршења кривичног дела стоји да је „окривљени узео обичан, метални кухињски нож из есцајга...“, огласио кривим за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и приликом описа средства којим је окривљени дело извршио наведено је да је „узео нож неутврђених карактеристика...“, што по ставу одбране није исто, већ постоји прекорачење оптужења у погледу средства којим је повреда нанета оштећеном.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела. Прекорачење оптужбе подразумевало би измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела описаног у оптужном акту и додавање веће криминалне активности и воље окривљеног, којима се отежава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, по налажењу овог суда, чињенични опис у изреци пресуде остао је у границама чињеничног описа из оптужног акта, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, те није повређен идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног. Браниоци окривљеног су ове наводе већ истицали у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3 пасус 2 образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП. Ово тим пре што је и у оптужници и у првостепеној пресуди окривљеном стављено на терет да је предметно кривично дело извршио ножем, при чему су карактеристике ножа наведене у оптужењу и изреци

првостепене пресуде без утицаја на постојање предметног кривичног дела, односно без утицаја на правну оцену дела и на кривичну санкцију, те су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости да је изменом карактеристика ножа у чињеничном стању учињена битна повреда из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени као неосновани.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости браниоци су указали да је након што је извршено вештачење одузетог кухињског ножа из есцајга утврђено да нема биолошких трагова оштећеног на одузетом кухињском ножу, и да постоје контрадикторне изјаве сведока у погледу предмета којим је повреда нанета, на који начин браниоци полемишу са чињеничним утврђењима суда у погледу средства којим је повреда нанета те указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**